

จีนสยามรายวัน

CHINO-SIAMESE DAILY NEWS.

報新 CHINO-SIAMESE DAILY NEWS. 暹華

BANGKOK.

ฉบับที่ ๑๐๕ วันในสยาม

日十三月七年十國民華中

วันเสาร์ ที่ ๓๐ กรกฎาคม พระพุทธเจ้า ๒๕๖๕

ทั้งสยาม

ตั้งบก กิตติกร

โทรศัพท ๒๓๖๖

ทั้งสยาม

โทรศัพท ๒๓๖๖

โอสถ

เมื่อใช้ ยา...

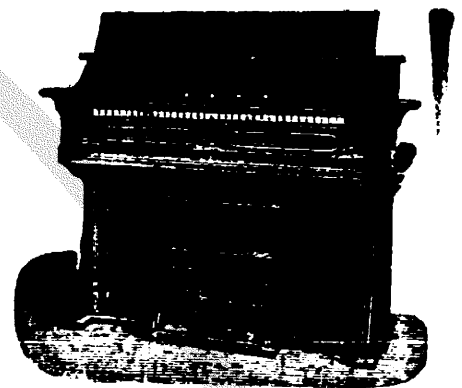
... (Text describing the benefits of the medicine) ...

JINTAN PILL CASE

... (Text about the pill case) ...

... (Text about the medicine's effectiveness) ...

เครื่องดนตรี...

... (Text describing musical instruments and their prices) ...

... (Text describing musical instruments and their prices) ...

ทั้งนี้...

... (Text about a public notice or announcement) ...

... (Text about a public notice or announcement) ...

... (Text about a public notice or announcement) ...

ยา...

... (Text about the medicine) ...

... (Text about the medicine) ...

... (Text about the medicine) ...

... (Text about the medicine) ...

... (Text about the medicine) ...

... (Text about the medicine) ...

... (Text about the medicine) ...

ตราการค้า ชักแล้ว

ตราการค้า ชักแล้ว

ทั้งนี้แล้วความนี้เป็นอันไป

คือ นามนี้แล้ว ความนี้เป็นอันไป... (Text continues with details about the trademark and product quality.)

นามนี้แล้ว ความนี้เป็นอันไป... (Text continues with details about the trademark and product quality.)

นามนี้แล้ว ความนี้เป็นอันไป... (Text continues with details about the trademark and product quality.)

ปราบโรคน้ำเหลืองเสียอย่างศักดิ์สิทธิ์

คือ ยาวิเศษปราบโรค... (Text describes the efficacy of the medicine for various ailments related to blood and skin.)

ทั้งนี้แล้วความนี้เป็นอันไป

ร้าน นายบี ทองหัว-ร้าน นายบีทองหัว

อยู่แถวเดียวกับ ห้างนายเล็ง... (Text provides information about the location and products of the shop.)

สิ่งนี้ต้องยอมรับ... (Text discusses the quality and reputation of the goods sold.)

วันนี้ทองหัว เลขที่ ๕๒-๕๔

เหนือปากคลอง ช่างทองบางกอก จังหวัดพระนคร

ยา ระวัง กลิ่น ตัว

ระวังยาปลอม

ขอแจ้งความแก่บรรดาท่านทั้งหลาย... (Text is a warning to consumers about counterfeit medicines and the importance of buying from reputable sources.)

จินโนดยามาวารศัพท์

ฉบับที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๔
เล่ม ๑๑ คำเตือน ๑ มีราคา ๑ บาท

ข่าวคนทอผ้าทอผ้า

(จากผู้ส่งข่าวของเร)

(เมื่อวันที่ ๒๔ เดือนนี้)

ถนนสายสำคัญที่กรมทอผ้า... (Text reports on the activities and challenges of the textile industry.)

ทำให้ราคาขึ้น... (Text discusses the impact of various factors on the price of textiles.)

จะทั้งทำไฟฟ้าใช้... (Text mentions the use of electricity in textile production.)

รัฐบาลจะหาหนทาง... (Text discusses government efforts to support the textile industry.)

ถูกพาทางชาญ

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่... (Text provides information about the textile industry in Chiang Mai.)

นายอำเภอคนใหม่

หลวงเกษม ธรรมสาร (เชื้อ กากาทร)... (Text introduces the new district officer.)

ทราบว่ารัฐบาล... (Text discusses government policies related to the textile industry.)

จะทั้งทำไฟฟ้าใช้

เราทราบข่าวว่า... (Text discusses the use of electricity in textile production.)

แจ้งความ กรม ทนน้ำ

ตามแจ้งความของกรมทนน้ำ... (Text is a public notice regarding water management and flood prevention.)

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๖๔
(ลงนาม) นายอำเภอ... (Text includes the date and signature of the official.)

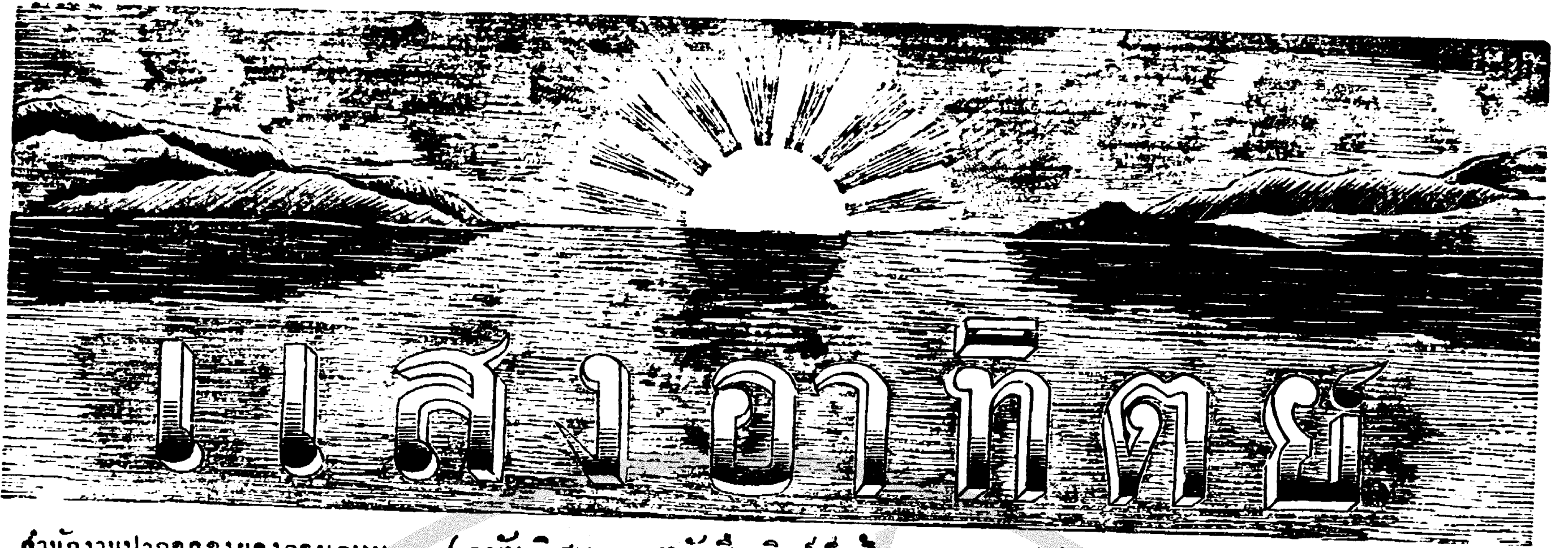
ประกาศขายทอดตลาด

คดีเลขที่ ๓๐/๒๔๖๔... (Text is a public notice regarding a court-ordered sale of property.)

ด้วยตามคำสั่งของศาล... (Text provides details about the court order and the property being sold.)

ทรัพย์สินที่มีเจ้าของเสีย

หนังสือขอ... (Text is a notice regarding lost property and the process of claiming it.)

สำนักงานปลัดของมณฑลกรุงเทพฯ

(ฉบับพิเศษ ของ หนังสือพิมพ์จีน ในสยามวารศัพท์)

จังหวัดพระนคร

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๖ วันเสาร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ค่ำบารุง ๑ ปี ๓ บาท ๘๔ สตางค์ ขายปลีกฉบับละ ๕ สตางค์

เสียงอาทิตย์

วันเสาร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

ความเห็น

ที่ดินของรัฐบาล

(โดยนอร์เวย์)

ย่อมเคยทราบอยู่ด้วยกันว่า ถ้าราษฎรคนใดได้ทูลเกล้าฯ ถวายหนังสือหรือยื่นเรื่องราวขอซื้อที่ดินของรัฐบาลแห่งใด และเมื่อได้รับอนุมัติให้ซื้อที่ดินรายนั้นๆ แล้ว เจ้าหน้าที่แผนกที่ดิน จะต้องหาโอกาสให้มีผู้มาประมูลด้วยจนได้ อย่างน้อยก็หนึ่งรายรวมเป็นสองรายทั้งผู้ยื่นเรื่องราวขอซื้อไว้เดิม ถึงแม้จะไม่มีใครมาเข้าประมูลเลย ก็มักจะเลือกเอาเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งในกลุ่มนั้นเอง ขึ้นว่าประมูล เพื่อทำให้ที่ดินรายนั้นมีราคาสูงจะได้เป็นประโยชน์รายได้แก่รัฐบาลอย่างงดงาม การที่เจ้าหน้าที่จัดการเช่นนั้นคงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าไม่เป็นวิธีที่ควรยกย่องสรรเสริญ เพราะผลสำเร็จของการประมูลชนิดนี้จะ ต้องได้ราคาสูงเสมอ ถึงแม้ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานเข้าประมูลก็ดี ก็ต้องสรรหาผู้ที่ มีประสงค์จะซื้อที่ดินจริงๆ ค่าที่ในเมื่อเวลาที่ตั้งกรรมการประมูลนั้น ย่อมประกาศกติกาขึ้นก่อนว่าารกำหนดหลายข้อ คือในหมู่หรือคณะ

ที่ไปประมูลนั้น เช่นประกาศว่า เมื่อผู้ใดประมูลได้ แล้วจะต้องวางเงินมัดจำไว้เท่านั้นเท่านี้โดยทันที. ละจะต้องวางเงินค่าที่ให้สิ้นเชิง ภายในกำหนดเท่านั้น วัน ดังนี้ เป็นต้น เมื่อผู้ใดประมูลได้แล้วก็ต้องกระทำตามกติกาเหล่านั้นทุกประการ มิฉะนั้นจะต้องถูกฟ้องร้องปรับปรุ้งหรือไต่ความเสียหายด้วยประการใดประการหนึ่ง ฝ่ายรัฐบาลก็มักจะเป็นผู้ได้ประโยชน์ โปรดผลอยู่เสมอ เช่นผู้ประมูลทั้งเงินมัดจำที่ดินรายนั้นเสียโดยเหตุเพงเกินไปเป็นต้น แต่ยังมีบางรายซึ่งการหาเป็นดังกล่าวมานี้ไม่ กล่าวคือแทนที่รัฐบาลจะได้ประโยชน์และผู้ประมูลจะต้องได้รับโทษนั้น รัฐบาลกลับเสียประโยชน์ไปเปล่าๆ และผู้ประมูลก็กลับเป็นนักเลงโตสมัยใหม่ไปอีกคนหนึ่ง ดังอุทาหรณ์ที่ข้าพเจ้าจะได้ นำ มาบรรยายสู่กันฟังต่อไปนี้

มีสัตว์พาณีสัตว์อายุผู้หนึ่ง ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเรื่องราวขอซื้อที่ดิน ซึ่งเราได้เช่าอยู่มา นานแล้ว โดยอ้างเหตุต่างๆ และจะให้ราคาอันสมควร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงพระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้ซื้อขายกันได้ตามระเบียบ ซึ่งเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างยิ่ง ที่ได้ทรงหยาดอยู่ทั่วหน้าประชาชน ครั้นแล้วเจ้าหน้าที่แผนกที่ดินของรัฐบาลก็ได้จัดการตามทำนองที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ตอนนั้น คือได้หาผู้ที่ประสงค์ที่ดินรายเดียวกันนั้นเข้ามาประมูล แต่เมื่อเห็นว่ามีผู้ใดจะเข้าว่าประมูลไม่ ด้วยว่าที่ดินรายนั้นเป็นที่เล็กน้อย

จะปลูกบ้านสร้างตึกให้สง่าผ่าเผยก็ไม่พอ จะเพนทำเดกที่ก็จริงก็ไม่ได้ ส่วนผู้ที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งพอจะเข้าประมูลได้ ก็มีมะโนกรรมหยั่งเห็นว่าตนเป็นที่ของผู้เช่าอยู่เดิม นั้น ควรจะ เพราะอยู่มานานเก่าแก่และเป็นคนจน จึงไม่มีผู้ใดมาเข้าประมูลด้วย แต่ตั้งท้ายก็มีเจ้าพนักงานที่คิดผู้หนึ่งมีความประสงค์อยากจะได้ โดยได้ขออนุญาตเข้ามาตรวจตราที่ดินนั้นก่อน มองเห็นว่าเหมาะที่จะสร้างตึก ๓ ชั้น ให้เขาเช่า และเป็นสโมสรแห่งหนึ่ง แม้จะต้องประมูลสูงเท่าใดก็เอา เมื่อเป็นเช่นนั้นหัวหน้ากรรมนั้นก็เลือกเอาเจ้าพนักงานผู้นั้นเองขึ้นประมูล การประมูลด้วยปากก็ได้เริ่มลงมือกันต่อหน้ากรรมการ ต่างฝ่ายต่างขึ้นราคาอย่างไม่ลดละ จนราคาของที่ดินรายนั้นขึ้นสูงเกินขีด ที่เขาซื้อกันไว้ ในบริเวณ นั้นตั้ง ๕ เท่า นับว่าเป็นรายได้อย่างงดงามของสำหรับ แต่ในที่นี้เจ้าพนักงานผู้นั้นก็เป็นผู้ได้ สัตว์พาณีสัตว์ผู้นั้นยอมแพ้ คนทุกคนพากันยินดีว่าเจ้าหน้าที่ได้จัดการหาประโยชน์ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างดี แต่อนิจาขึ้นแต่ค่ากระดามน้ำหมึกและเวลาของรัฐบาลที่ต้องเสียไปในเรื่องที่ดินรายนั้น จะได้ ค่าแลกเปลี่ยนสักหนึ่งสตางค์ก็หาไม่ได้ กล่าวคือ เงินมัดจำเขาก็ไม่วาง และเมื่อครบกำหนด ๓ เดือนแล้วเงินค่าที่ดินก็ไม่ให้ จนเลยได้ล่วงมาถึงบัดนี้ นับได้เกือบ ๒ ปีแล้ว ที่ดินรายที่ทรงอนุญาตไว้นั้นก็เป็นอย่างเดิม ครั้นเมื่อมีผู้ไปถามท่านหัวหน้าว่าจะจัดการแก่ที่รายนั้นอย่างไร ท่าน

กับบอกว่าคันหัวอกพูดไม่ออก ครั้นไปถามท่านผู้ประมูต ก็ได้รับคำตอบว่าเดิมท่านคิดจะเอาเสียเอง แต่เมื่อเห็นราคาแพงเหลือเกินจึงต้องปล่อย คำตอบเหล่านี้เป็นคำซ้ำซากมาหลายครั้งหลายคราวแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ก็คงจะเขยื้อนย้อยความลงได้ว่า เฉพาะการเรื่องนี้ นับว่าเจ้าหน้าที่ผู้ควรเคารพของราษฎรจะทำอะไรๆ ได้แต่ได้ตามความพอใจ กติกาและคำสั่งต่างๆ อย่างไม่มีความศักดิ์สิทธิ์เลยแม้แต่นิดเดียว คิดเห็นเป็นเศษกระต่ายกันเสียหมด ฝ่ายประชาชนผู้เป็นเหมือนหนึ่งคนเดินทางที่มิชราสารการเป็นผู้นำโดยมีสันติจริงคอกันนั้น ก็ได้รับแต่ความรำคาญและเดือดร้อนฝ่ายรัฐบาล ซึ่งเปรียบเหมือน บริษัทที่คอยเก็บค่าผลประโยชน์ก็พลอยเปลืองและเสียผลไปด้วย ดังนี้ นับว่าอุบายของเจ้าหน้าที่ที่เคยทำกันมาเดิวนั้น ถ้าเดินตรงไปตรงมาก็จะบรรลุถึงซึ่งประโยชน์ ถ้าเดินเหินไปบ้างเช่นนี้อยู่เรื่อยๆ แล้ว ก็กลับเกิดผลร้ายแก่ประเทศและชาติของท่านเอง และถ้าวันใดความทราบถึงพระผู้เป็นเจ้าเข้าแล้ว ความปรกติสุขของผู้นำทางก็จะละลายหายสูญไป ท่านไม่อยากจะทั้งรอยอันหอมและมีชื่อเสียงให้แก่วงศ์สกุลของท่านไว้ภายหลังวันสิ้นกาลของ ท่านหรือ? ข้าพเจ้าเป็นพลเมืองหรือผู้เดินทางผู้หนึ่ง ซึ่งมีเจตนาดีทั้งผู้นำทางและบริษัท จึงขอให้พวกเราร่วมกันกระทำความรักใคร่ พร้อมเพรียงและสัตย์ซื่อต่อกันให้มากๆ เพื่อจะได้ดำรงความศักดิ์สิทธิ์, ติความ ขริ้ว และเพิ่ม ความเป็นปึกแผ่นแน่นหนาให้แก่ชาติของเราสืบไปไม่รู้ด้วยเทอญ.

อะไรเป็นความประสงค์
ของญี่ปุ่น
(โดย เพลย์พิก)
การประชุมณกรุงวอชิงตัน (เมืองหลวง

แห่งสหพันธรัฐอเมริกา) อันจะได้กระทำภายในเวลาไม่กี่เดือนข้างหน้า เพื่อปรึกษาหารือกันถึงเรื่องกรรณการจำกัจำนวนเครื่องอาวุธสำหรับสงคราม กับปัญหาอันเกี่ยวแก่ภาคคว้นออกไกลนั้น ตั้งแต่เริ่มมีข่าวเรื่องนั้นมาดังเกิดได้ว่ารัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งเป็นฝ่ายที่ได้รับคำเชิญแล้ว ออกจะมีอาการ กระวนกระวายอย่างไรอยู่ เช่นมีการรอร้องขอให้ยกปัญหาเรื่องเมืองซานตงออกเสียจากประเด็นอันจะนำขึ้นหารือได้เถียงกันในที่ประชุม โดยมี ความประสงค์จะขอให้หารือเรื่องนี้เป็นส่วนพิเศษต่างหากนั้นเป็นต้น แต่จะได้รับความเห็นชอบของรัฐบาลอเมริกันฤาหาไม่ เป็นเรื่องที่จะได้ทราบกันในไม่ช้า อย่างไรก็ตามในที่นี้จะขอกล่าวถึงเหตุผลบางอย่างเท่านั้น นอกจากปัญหาเรื่องกรรณการจำกัเครื่องอาวุธสำหรับสงครามแล้ว ความมุ่งหมายของอเมริกัน ย่อมอยู่ในเรื่องปัญหาอันเดียวแก่ภาคคว้นออกไกลเป็นข้อใหญ่ใจความอเมริกัน จึงได้ เชื้อเชิญ รัฐบาลจีนให้จัดส่งผู้แทนไปเข้าร่วมด้วย แต่ถ้าจำเป็นจะต้องยกปัญหาบางเรื่องออกเสีย เช่นในเรื่องเมืองซานตงแล้ว ก็ไม่น่าหนักว่าผลแห่งการประชุมจะได้เป็นไปในทางอันพึงพอใจ ด้วยว่าเมื่อครั้งมีการประชุมสันติภาพที่วอชิงตันนั้น จีนเคยคืนกรณในเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว จนเป็น เรื่องที่เกือบทำให้ขาด ความปรองดองในระหว่างชนชาติจีนกับญี่ปุ่น แต่ถ้าวการประชุมครั้งนี้จะบังคับจีนไม่ให้แสดงพุดจาถึงเรื่องนี้บ้าง โทษเลยปัญหา ข้อสำคัญอัน เกี่ยวแก่ภาค คว้นออกไกล จะยุติลงความกาลเวลาอันสมควร.

ในการประชุมอันจะมีในครั้งนี้ นานาชาติที่ได้รับเชิญย่อมรู้ดีโดยทั่วกันว่า เป็นการประชุม อันจะคิด ราคเจ้าแห่งการ สงคราม ในอนาคตประการ ๑ และอีกประการ ๑ เพื่อกระทำความ พ้อใจซึ่งกัน และกัน ในปัญหาอันซึ่งทั้งมวลอันได้ค้างคั่งมาเป็นการเรอมี แต่ต่างว่า ถ้าญี่ปุ่น จะมีสิทธิ ร้องขอให้ยกปัญหาบางเรื่องเสีย ย่อมจะเป็นด้วยอย่างให้นานาชาติ มีสิทธิ ที่จะร้องขอให้ยกปัญหาเรื่องอื่น อันเกี่ยวข้องแก่ประโยชน์ ส่วนคน เป็นส่วนใหญ่

นั้นด้วยเป็นแน่แท้ และโดยไม่มีปัญหา. เพียงเท่าที่ ญี่ปุ่นยังมีความคิดเห็นเป็นเชิงมาในเบื้องต้นดังนี้ ย่อมเป็นความมุ่งหมายของญี่ปุ่นประการ ๑ ที่ใครจะรบบันหาในเรื่องนี้เสียเอง ถ้าหากกับญี่ปุ่นจะขอพูดถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะกับประเทศที่เกี่ยวข้องได้เสียด้วยเท่านั้น นอกจากนั้นเป็นเหตุผลอันสำคัญให้เห็นชัดว่า ญี่ปุ่นยังมีความจำนงที่จะเผยแพร่อำนาจและการหาทำไรให้กว้างขวาง. ซึ่งใครจะคาดเป็นอย่างไรก็ช่าง ขอแต่ให้ฐานะของชุมชนเพิ่มด้วยความมั่งคั่งมั่งนนั้นก็เป็นอันพอใจแล้ว.

ญี่ปุ่นเป็นชาติที่ไม่ยอมปล่อยมืออย่าง ง่าย ในผลกำไรอันคดอยู่ในกำมือแล้ว ถ้ามีฉันทินเลยความขัดข้องเรื่องเมืองซานตงกับเรื่องเกาะเยปจะติดค้างการราคาซึ่ง จนเกือบจะเป็นปัจจัย ทำให้คลื่นในมหาสมุทรแปซิฟิก ร้อนเกล้าด้วยแสงเพลิง แต่นั่นแหละการแก้ตัวนั้นอาจจะเป็นไปได้ อย่างไรก็ได้ เมื่อญี่ปุ่นยังคงคิดขยายอำนาจและการหาทำไรในภาคคว้นออกไกลอยู่สืบไป

อย่างไรก็ตาม มีเหตุผลอันพึงกล่าววาคำขอของญี่ปุ่นในเรื่องที่สาธกมานี้ แม้คกไปถึงมืออเมริกันแล้ว คงจะทำให้อเมริกันกระอักกระอักไม่น้อย เพราะยากแก่การระดม่อนหน้าผอนหลัง และข้อสำคัญยังจะเป็นเรื่องที่ไมพอใจของจีน ซึ่งถ้าจีนจะต้องไปนั่งเป็นหุ่น ไม่มีโอกาสพุดจาในปัญหาที่คังใจจะพุด ก็จะไม่เรียกว่าเป็นการประชุมที่มุ่งหมายจะเจรจาได้เถียง กันถึง เรื่องปัญหาแห่งภาคคว้นออกไกลอันแท้จริงนั้น ไม่ได้โดย

เรื่องอ่านเล่น
คามอราสมาคม
(โดยคนธรรมดา)
บทที่ ๕
คำแห่งบุทกตทั้งสอง
(ตอนฉบับที่ ๑๕ วันเสาร์ที่ ๓๐)
ที่ปรากฏ เป็นลักษณะ แก่เจ้าหน้าที่

อันเป็นมดให้ ท่านมาเสดงา มารดาเจ้าหัดสอน
และรณทั้งประเทศอิตาลี ต้องทั้งสมญาเรียก
ว่า ดาเวนพอดา

“ฉันไม่สู้เร่งเร้าในความรักนัก” คริสตคอด
พูดแล้วหัวเราะ แต่ในบัดนี้ฉันก็บังเกิดความ
รู้สึกอันที่น่าวะทมใจ ด้วยเหตุที่คริสตคอด
พิศวงสนทนากับอยู่ว่า อาจจะเป็นไปได้แต่อยู่ที่
จะว่า ดอราเคยมีความหมายมาหา ฉันซึ่ง คือ
เรา ความกระหนกกันก็ใจก็มีอยู่ในข้อที่
ดอราไม่มีความไว้เนื้อเชื่อใจเรามาก และปฏิบัติ
มิดี การถ้อยคำที่เราตักเตือน แนะนำเป็นหลัก
มันคงด้อมมาเนื่องนิคย์ อันจักพิศุจน์ได้จาก
ความประพฤติที่เจ้าหัดสอนนำพาอยู่ ใน
จังหวัดฟลอเรนซ์ฉันนับว่าดอราทำการต้อนรับ
เลี้ยงดูเพื่อนฝูงมากกว่าผู้อื่น แต่โดยที่
เจ้าหัดสอนเป็นสาว หมู่สหายที่มาในการเลี้ยง
ก็ล้วนแต่ชายหนุ่มผู้มีตระกูลสูงโดยมาก นอก
จากนี้ยังมีชายหนุ่มชาวอเมริกันและอังกฤษไป
ดมาคมด้วยอีกบางคน เว้นแต่ที่คำบด เซอร์
โคโดยเนี่ยน ฉันตั้งอยู่ดูถูกดางจังหวัดฟลอ
เรนซ์นั้นแหละ มีกั่มผู้กล่าวขวัญนิทาถึง
เรื่องการเกี้ยวพาราสีซึ่งเป็นกิจอันควรให้อภัย
แก่สตรีสาวทั่วไป

ดอราหัวเราะเบาๆ อีกแล้วพูดต่อไปว่า
“ดิฉันคิดว่าควรจะยุติปัญหาเรื่องรักๆ ใคร่ๆ
กันเสียที นับว่าคำที่ได้รับความพอใจซึ่ง
กันและกันในวันนั้นพอแล้ว ฝ่ายท่านก็ให้
อภัยแก่ดิฉันที่ได้แสดงความหยาบคาย ค่อยท่าน
เมื่อปีเศษนั้น ส่วนดิฉันก็ถือว่าท่านเป็นสหาย
ที่ดีที่สุดคนหนึ่ง และถ้าจำเป็นที่ดิฉันจะต้อง
เกิดมีความรักแล้ว ความรักนั้นก็ต้องเป็นของ
ท่านแน่นอน พอใจฤยังคะ?”

“พอใจมากทีเดียว”

“ถ้ากระนั้นเราไปนั่งคุยกันที่ห้องชาตุนเล็ก
โน้นด้วยกันเถิด” ดอราพูดพลางลุกขึ้น “เป็น
ห้องที่สบายกว่าห้องใหญ่มาก โน้นคะ ห้อง
โน้น” เจ้าหัดสอนมีมือไปที่ห้องๆ ๑ “อ้อ,
เธอมาหรีไปด้วยสิคะ เผื่อว่าถ้าเป็นที่พอใจ
ดิฉันก็จะอนุญาตให้ดูบ้าง”

คริสตคอด แสงดง อากัป ปกิริยาโดย ความ
เคารพ สอดแนมไว้กับเจ้าหัดสอนแล้ว ก็

พากันเดินไปทางระเบียงหิน เข้าประตูห้อง
อันสว่างด้วยแสงเทียน แต่แสงเทียนนั้น
ค่อยๆ ชอนจางลงไปทุกที ดอราทอดร่าง
ลงนั่งเก้าอี้อย่างสำราญขารมย์ คริสตคอด
ก็ยืนหันหลังผิงไฟอยู่ พอได้รับอนุญาตจาก
ดอราเธอก็จุบจู๋หมื่นรอบ

คริสตคอด “หัดสอนจะไม่ร้องเพลงบ้างฤ?
โปรด ร้องเพลงฟลอเรนติน ที่หัดสอนชอบ ร้อง
มานานแล้วให้ฉันฟังสักหน่อยเถิด เปรนเพลง
ที่เพราะน่าฟังแท้ๆ”

“โอ! พระผู้เป็นเจ้า, ผู้เป็นทาสของ
ท่านจักต้องปฏิบัติตามที่ท่านบัญชาเสมอ”

พูดเท่านั้นดอราก็หยิบแมนโนลินซึ่งผูกด้วย
ริบบิ้นสีแดง, ขาว, เขียว, อันเป็นสีแห่งธงประ
จักษ์ของเจ้าหัดสอนขึ้นคืด และเริ่มร้องเพลง
ที่พวกชาวทัสกันนิยมกันร้องในเมื่อทำการไถนา
นั้นตามคำร้องของคริสตคอด

บทที่ ๒

คำรับสารภาพ

“เก่ง! เก่ง!” คริสตคอดเปล่งอุทานวาจา
ด้วยความ อึกเขิมใจขณะที่ดอราร้องเพลงจบ
ลง ซึ่งจากริมฝีปากของเจ้าหัดสอน ถ้อยคำอัน
ไพเราะอ่อนหวาน ก็ดั่งออกมา เกลี้ยงเกะเสียง
แมนโนลินฟังเพราะเป็นที่จับใจยิ่งนัก และการ
ร้องโดยคืดสำเนียงอย่างชาวทัสกันนั้นน่าฟังที่
สุด “ร้องอีกเพลงเถิด” คริสตคอดร้อง
“ฟังเพราะจริง ๆ”

ดอรา ร้องอีกเพลงหนึ่ง เป็นเนื้อเพลงเก่า
ครั้งอดีตสมัยซึ่งนิยมกันทั่วไป พลางไร้นิว
คิดแมนโนลินประสานเสียง เพลงเก่าๆ ต่างๆ
ที่มักได้ยินร้องกันอยู่ในจังหวัดฟลอเรนซ์ ใน
ขณะบัดนี้ฉันมีมันนั้น เป็นเพลงที่สืบมาแต่
กัศวรรษที่ ๑๕ นั้นแล้ว

พอร้องจบดอราก็วางแมนโนลิน ลงนั่ง
ไว้รอคอยยืนเฝ้า จ้องมองคริสตคอด ทุก
ด้วยดวงเนียงอันเบาว่า

“ท่านแสดงอากัป ปกิริยาเปลี่ยนไปอีกแล้ว
ละคะ”

“เปลี่ยนไปอย่างไร?” คริสตคอดรับถาม

พลางโยกกันมูหรีไปที่เคาผิงเบ้องหลัง

“ท่านเคยเป็นคนสนุกสนานอยู่เสมอ แต่
คืนนี้ดูเศร้าๆ กระจะไรอยู่ มีเรื่องอะไรหรือคะ?”

“เพลงที่หัดสอนร้อง— ถ้อยคำ, และเสียง
ชวนให้ฉันระฤถึงความหลัง หัดสอนจำได้
ไหม?”

“จำได้คะ” ดอราตอบใจใหญ่ “แต่อย่า
พูดถึงเลย ความหลังบางเรื่องร้ายกาจมาก
—แต่เรื่องที่ท่านนึก อยุ่ก็ร้ายนัก เหมือนกัน”

“หัดสอนรับว่าได้พบเราที่ ดอนคอนจิริงๆ
รี” คริสตคอดพูดต่อ “ฉันไม่ใคร่เชื่อเสียเลย”

ด้ายดาดอราทอดลงมองดูพรหมบุคลาตพัน
ห้อย อากัป ปกิริยาเมื่อฉันยังอยู่แสดงว่ากำลัง
คริครอง แล้วตอบว่า

“คะ, ดิฉันพบเราจริง ๆ”

“แต่หัดสอนไม่ได้พูดกับเรา?”

“เปล่าคะ”

“ทำไม?”

“เพราะ—ท่านก็รู้อยู่แล้ว—ว่าดิฉันไม่
กล้าพอ”

“โปรดเล่าให้ละเอียดหน่อยว่า เพราะ
เหตุอันใดที่ทำให้หัดสอนไปดอนคอน”

“การสืบสวนที่ได้กระทำอยู่ในระหว่าง ๒๖
ครั้งนั้นแหละ เป็นมดชักชวนให้ ดิฉันจำต้องไป
ดอนคอน” เจ้าหัดสอนอธิบาย “ดิฉันรู้จัก
ดอนคอนเป็นอย่างดี เพราะมารดาดิฉันเป็น
ชาวอังกฤษ เมื่อถึงคราวโรงเรียนบักเทอม
คุณแม่เคยรับดิฉันไปอยู่ดอนคอนทุกปี”

“หัดสอนไปคนเดียว?”

“ใช่เช่นนั้น อีกคนหนึ่ง เราพักอยู่ที่ถนน
บอนดี เคาน์เตสด้า ซินยอร์เรตต์กรรยาอรรค
ราชบุตรของเราเป็นบุตรเรียงพี่เรียงน้องกับดิฉัน
เพราะฉะนั้น ประโยชน์ ที่ได้รับจาก สถานทูตซึ่ง
ตั้งอยู่ที่ จตุรัสครอดเวเนเนอว์ จึงเป็นผลอันสำ
คัญมาก

“ฉันเข้าใจว่า หัดสอนคงได้พบกับเราที่นั่น”

“เปล่า แต่เท่าที่ดิฉันได้พยายามค้นคว้า
หาความจริงมาแต่ยังไม่เป็นผลอย่างไรเลย ดิฉัน
หลงเชื่อตามข่าวที่มีว่า เราตายเสียแล้วที่ อเม
ริกานั้นเป็นความจริง แต่การปรากฏ แจ่ม

(มีต่อ)

วิทยานำจำ

โดย น. อ.

แทบทุกคนคงมีความเบื่อหน่ายแก่การสอึก มาแล้วไม่มากนักน้อย และคงเคยพยายามค้นหาวิธีแก้มาแล้วเหมือนกัน บัดนี้ข้าพเจ้าได้ทราบวิธีแก้จากสหายของข้าพเจ้าคนหนึ่ง ซึ่งเขาเคยเห็นและทดลองมาแล้วจากโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ดังหัวข้อต่อไปนี้:-

- (๑) ทำให้สอึก เช่นคมพริกไทยหรือ ไข่สดกระดากฟาง
- (๒) จับเส้นหาวนอนให้พอเค็ดมๆ (ต้อง ไข่คนที่จับเป็น)
- (๓) ยั่วให้ โกรธ เช่นพูดเป็นเชิงดูถูก หรือตบหน้าเขาดื้อๆ (แต่ต้อง ระมัดระวังสักหน่อย)
- (๔) ถ้าท้องยังว่าง ให้ดื่ม น้ำจืด แต่ ถ้าอิ่ม อยู่แล้วก็ให้ดองคอหรือทำ อย่างหนึ่งอย่างใดให้อาเจียนมาๆ
- (๕) ยั่วให้เค็ดใจหรือเสียใจมาๆ หรือ จ้าให้หัวเราะก็ได้
- (๖) กดหน้าใจ แล้วเข้านวดนมออกคดงที่ กดางใจมือ หรือที่ช่องว่างระหว่าง นมออกตรงต้น

เรื่องสอึกนี้ บางคนเป็นถึงกันแทบขาดใจก็มี บางคนเป็นอยู่ถึง ๓๖ ชั่วโมงก็ขาดใจไม่ได้ นอนได้หลับ ถึงกับต้องฉีกมอศพให้นอนหลับ จึงค่อยสงบก็มี เพราะฉะนั้นเมื่อจับเป็นควร จะต้องรีบแก้ ด้วยวิธีดังกล่าวมาแล้วนี้เสียแต่ ต้นๆ มีอ

เมื่อเราเดินไปในที่กันดารนัก เราจำเป็น จะต้องหาน้ำรับประทาน เพราะเป็นอาหารสำคัญที่สุดของเรา ข้าพเจ้าสืบมาได้จากชาว บ่าผู้หนึ่งถึงเรื่องวิธีหาน้ำรับประทานนี้ เห็น ว่าเป็ประโยชน์แก่ผู้ ที่มีน้ำที่เดินบ่าอยู่มาจึง นำมาเล่าสู่กันฟังคือ

- (๑) ให้ตรวจสอบไม้ ไม้ชนิดหนึ่ง มีชื่อว่า ไม้ช้างมดลักษณะคล้ายไม้ไผ่ธรรมดา แต่ ปล้อง ยาวกว่าไม้ ไม้ชนิดอื่นๆ มักขึ้นอยู่ตามบนเขาโดยมาก เมื่อ

ตรวจสอบแล้ว ให้พิจารณาว่า แก่แล้วหรือยัง ถ้าแก่ไม่ไว้ ให้ ไข่เค็ดที่ไม่แก่ โดยใช้มีดคดลง มาดำหนึ่ง แล้วเจาะที่ปล้องทุก ปล้องเราจะได้น้ำในปล้องเหล่านั้น รับประทานเหมือนน้ำธรรมดา

- (๒) ถ้าเราเดินไปตามห้วยต้นน้ำในห้วย ไม่มี เราต้องตรวจสอบอีกว่าในห้วย นั้นจะมีหินสอึกกันหนึ่งหรือไม่ ซึ่ง เราก็นั่งหรือสองคนพอจะจับได้พอ ถ้ามีก็ให้จับขึ้น แล้วเราจะเห็น ทราบหรือกรวด ที่ตรงนั้นมีอาการ ชื่นๆ แล้วก็ค่อยหรือรดลงไปประ มาณ ๓ หรือ ๔ คอก ในไม่ช้าจะมี น้ำไหลซึมขึ้นมาที่ตะน้อยๆ จนเต็ม หลุมที่เราขุด

นอกจากวิธีนี้ก็มีอีกจะทราบกันมาแล้ว ใน แบบสอนของทหารและเสือป่า แต่ถ้าวิธี นี้ใครเคยทราบอยู่แล้วก็ไม่ไร้ประโยชน์ เพราะ จะทำให้ความจำแนกขึ้น

ทำนองยำใหญ่

(โดยแม่กิม)

การจะแนะนำสั่งสอนกันนั้น จะต้องเลือก ให้เหมาะแก่เหตุการณ์แต่ละที่ และผู้ที่ จะแนะนำสั่งสอนนั้นจะต้องเป็นบุคคลที่ถึงแล้ว ซึ่งคุณความดี ฉะนั้นโบราณท่านจึงกล่าว ไว้ว่า, สอนเด็กพอจะสอนได้ง่าย แต่สอน ผู้ใหญ่นี้สอนยาก ยิ่งสอนคนหนุ่มหรือ คนแก่ด้วยแล้วจะต้องระมัดระวังตัวให้ จงหนัก

มีคน บางคนโดย ความหวังดี คือผู้น้อยที่ อยู่ในใต้บังคับบัญชาของเขา เมื่อเขาเห็นว่า ผู้น้อยคนใดได้กระทำความผิดหรือผิด เช่นจะ มีภรรยาภอนมีหลักตามเป็นต้น ก็อดห้ามไว้เรียก มาแนะนำสั่งสอน และพยายามอธิบายด้วย โวหารที่อ่อนด้อมค่างๆ แต่ลงท้ายเมื่อผู้น้อย ไม่กระทำความ เราผู้นั้นแนะนำก็อดใจไม่ไหว หกโคได้ แล้วกระตือรือร้นเดินบั้งๆ ไป เช่นนี้ ก็ขอทราพรณของผู้แนะนำที่ขาดคุณ ความคืออย่างหนึ่ง

ถ้าพูดออกไปไม่ดีกว่านี้ ก็คงมีเสียดี กว่า นี่เป็นภาสิดที่ค่อนข้างประเสริฐ ถ้า หักให้เด็กประพฤติตามได้ตั้งแต่เด็กๆแล้ว เรา จะได้ฟังแต่คำพูดที่ไพเราะทั้งนั้น แม้จะเบ่น คำพูดสนุกเสียดก็ดูกัน ถ้าดีกว่าใจก็พูดได้

ผู้ใหญ่บางคน แนะนำเป็น ความดี แต่ผู้ ที่ อยู่ในใต้บังคับ ของคนว่า สมัยนั้นเรามี ความรู้มาก ย่อมปกครองและบังคับบัญชา ยากๆ ๓๓ คำพูดเช่นนี้ ย่อมส่งให้เห็นว่า เขาผู้นั้นไม่ยอมให้คนมีความรู้ หรือบางทีจะ ไม่เคยรู้สของการบังคับบัญชา ผู้มีความ รู้ หรือเคยรู้แต่ที่ไม่ชอบการกักค้ำหรือทั้ง สามีสถาน ฉะนั้นข้าพเจ้าขอภัยกล่าวว่ เขา ผู้นั้น คง มีกำหนดในการบังคับ บัญชาควมมา มาก

คนที่ได้เงินมาจาก ทาง ซึ่งตนไม่ต้อง ออกแรงลำบาก หรือได้มาโดยอำนาจนั้น ย่อมจะทำลายเด่นตามสบายใจ เช่นชายผู้ หนึ่งเคยสั่งภรรยาทุกคนออกให้มานั่งโต๊ะอาหาร ก่อนเวลาที่ตนออกมา ๕ นาที แต่ถ้าวินใด เขาออกมาแล้วเห็นภรรยาคอนไหนขาดไป เขา ก็กระชากผ้าปูโต๊ะให้ของที่ตั้งอยู่บนนั้นตกแตก กราวใหญ่โดยไร้ประโยชน์ โดยคิดว่าภรรยา คนนี้ไม่รักตนจริง จึงไม่มากินร่วมด้วยดังนี้ เป็นอาทิ

มักกล่าวกันว่า ของทุกอย่างที่อยู่ใต้ดวง จันทรก็ต้องเป็นคู่กันเช่นบุรุษกับสตรี ความ ดีความชั่ว ๓๓ แต่การศึกษาโดยตรงนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องกับบางคนว่ามีแต่คุณ ประโยชน์ ถ้ายึดถือ หามิโทษอย่างหนึ่ง อย่างใดโดยไม่มี ฉันทิมน่าจะเสียตายเงินบำรุง การศึกษาเสียทีเดียว

ฝ่ายอารยชนเรากล่าวเป็นสามัญว่า สภาพ เป็นผู้สร้างมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้สร้างปนาวิวัฒ วัณนี้เป็เครื่องเตือนไม่ให้คนล้มคัว นับว่า เป็นคำพูดที่มีคุณประเสริฐอยู่ทุกขณะจิตร์ของ ผู้ที่ระฤกถึง

สักกพระยาจารย์ ฌณเจติย กรุง กรุงเทพ ฯ

โรงพยาบาลศิริราช โดย นายแพทย์ อรรถ ชัยวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช พร้อมด้วย นายแพทย์ ชัยวัฒน์ ชัยวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช และ นายแพทย์ ชัยวัฒน์ ชัยวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช

